

СВЕТА БОГОРОДИЦЕ

Света Богородице!

Между земята и небето, една фея танцува! Танц!

Циганко! А някога зиловете ти ечаха от мрак до зори -
под пръстите, толкова дълги, същински черни крила!
И плът знойна, пръскаше ухание на природа дива-дивна!
Нозете боси, блестяха целувани от треви зелени, полски цветя!

Прекланяха ти се кукуряци, първи щъркели, лястовици бели!
Подтикваха, цигани прашни-млади да яхнат белогриви коне!
Опиянени от чар, проблясващ между миглите с капчици лудост!
Кипяща страст - Природа! Енергия, яхнала те към паст, евина Власт!

Прилеп-прилепващ с магии лепливи, явен гадателски занаят...
Сеяч, сеещ любов в клас отмалял от плодност, утроба-земя за любов.
Новородено лято за културите-култура културна -емоция на прах,
опакована в недра бездънни на древност-танц. Люшнати бедра! Танц!

Между земята и небето, една фея танцува! Танц!

Под Венец от презрение на дребни предсказания - в люлка люляна...
Младенец. Рождество. Майка... Света Богородица на страж!
Прокудена градушка, грахово зърно, съсипващ сънища на съня!
Материален свят - отречен, отхвърлен саван за гроб. Рождество!

Между земята и небето, една фея танцува! Танц!

Света Богородице, с ласката си майчинство-млечно пази...
Бягай, тичай с кошутени нозе от страст неземна, любов-
опиянения! Бягай, скрий последното зърно за зачатие златно, плод
в почва непокварена, плодородна! И в градината на кралица,
прикована на легло за изцеление и общочовешко пиршество.

В колиба, бебешки плач закриляй! Пуста, но притежаваща
най-сладката позача! Омесена със сълзи, опечена на слънце и вятър...
Бягай, тичай с кошутени нозе от хапки, хляб суров и злоба явна!

Света Богородице!

Готова от Него да зачеваш и родиш Младенец! За Рождество!

Между земята и небето винаги една фея ще танцува! Танц!

Под твое покровителство майчино! Света Богородице!

Света Богородице!

Майко Божия!

Покровителствай танцьорката-фея на огнения танц! За да цари
живот пъстроцветен! И да пребъде твоята Воля! Богородице Святая!
Майко наша! Амин!

